

MARIAN GOŁĘBIEWSKI
ARCYBISKUP METROPOLITA WROCŁAWSKI

**LIST METROPOLITY WROCŁAWSKIEGO
DO WIERNYCH DOLNEGO ŚLĄSKA
NA ROZPOCZĘCIE PROCESU BEATYFIKACYJNEGO
NA SZCZEBLU DIECEZJALNYM
ŚP. KS. PRAŁATA ALEKSANDRA ZIENKIEWICZA**

Drodzy Bracia i Siostry!

Umiłowani w Chrystusie Panu Mieszkańcy Dolnego Śląska!

Mija 65 lat od czasu gdy na ziemi Dolnego Śląska zaczęli przybywać pierwsi polscy osadnicy. Wspominamy tę rocznicę świadomi ogromu cierpień, jakie towarzyszyły tej swoistej „wędrowce ludów”, która przyprowadziła tutaj ludzi z dalekich stron: z Wołynia, Podola, Polesia, z Wilna, Lwowa, Tarnopola i tylu innych miejsc dawnej Rzeczypospolitej. Żyją jeszcze pośród nas świadkowie czasu rozstania z ziemią rodzinną, ze swojskim widokiem kraju dzieciństwa, przydrożnych krzyży i kościelnych wież. Przybywali oni do ziemi nieznannej. Przybywali tutaj z nadzieją, że znajdą miejsce do godnego i dobrego życia, że znajdą dom. Ziemia, którą na mocy nowego powojennego porządku przyszło im objąć, choć zniszczona skutkami wojny, była znaczone długimi dziejami, pięknym materialnym i duchowym dziedzictwem. Historię Dolnego Śląska tworzyły rzesze mędrców, uczonych i artystów. Tworzył ją obecny tutaj od tysiąca lat Kościół. Tworzyli ją święci.

Ta Ziemia wydała w minionych wiekach wspaniałych świadków wiary. To ziemia świętej Jadwigi, Księżnej Śląskiej, patronki pojednania między narodami, protektorki biednych, fundatorki kościołów i dzieł miłosierdzia. To ziemia bł. Czesława, wielkiego kaznodziei i odważnego obrońcy wiary. To ziemia, na której w XIX wieku pracowali na niwie Kościoła założyciele zgromadzeń zakonnych: Słudzy Boży ks. Jan Schneider - założyciel siostr marianek i ks. Robert Spiske - założyciel siostr jawiżanek. Z Dolnym Śląskiem związane było życie męczenników: bł. księdza Gerharda Hirschfeldera, katechety i wychowawcy, umęczonego w Dachau, bł. księdza Bernarda Lichtenberga, niezłomnego świadka Chrystusa, zmarłego w drodze do Dachau, i świętej Edyty Stein – wrocławianki, konwertytki i karmelitanki, która pod imieniem zakonnym siostry Benedykty od Krzyża, w obozie

Auschwitz dopełniła życia, które od głębi poznania filozoficznego zaprowadziło ją do Chrystusa.

Drodzy w Chrystusie Panu Siostry i Bracia!

Na horyzoncie dolnośląskiej ziemi, tak jak na dalekich Kresach, w blasku wschodzącego słońca, wzrok człowieka zatrzymywał się na widoku strzelistych kościelnych wież, licznych sanktuariów i świątyń. Ci, którzy przybyli na Dolny Śląsk w 1945 roku w naturalny sposób przejęli to wielkie dziedzictwo kultury i wiary zapisane wiekami historii ludu, który tutaj żył. Oni dobrze rozumieli, że pomyślność i harmonijny rozwój narodu bardziej niż od materialnego zaplecza, zależy od kształtu sumień ludzkich. Wyruszeni w nieznaną z modlitwą na ustach, ze świętym obrazem z kościoła parafialnego, z kapłanem, który był towarzyszem podróży i znakiem nadziei na normalne życie. Mijający czas pozwala lepiej jeszcze zobaczyć jak wielką rolę w utwierdzaniu tożsamości w nowych okolicznościach czasu i miejsca odegrał Kościół. Wielu nosi w pamięci obrazy kapłanów, którzy - w trudnych czasach powojennej tułaczki i komunistycznego terroru - potrafili dotrzeć do ludzkich serc, niosąc otuchę i nadzieję. To wspaniali duszpasterze, którzy zaczęli swą pracę na dalekich Kresach, ale okoliczności sprawiły, iż służbę swą przyszło im pełnić w innym zupełnie miejscu. Ich imionami nazwano ulice i place dolnośląskich miast. Są pośród nich kandydaci na ołtarze. Do pocztu świętych Kościoła na Dolnym Śląsku wciąż dopisuje nowe imiona.

Ze szczególną radością pragnę poinformować, iż po dopełnieniu wymaganych prawem kościelnym wstępnych badań, po uzyskaniu pozytywnej opinii Konferencji Episkopatu Polski i „*Nihil obstat*” Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych, **Archidiecezja Wrocławska rozpoczyna etap diecezjalny procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego Księdza Prałata Aleksandra ZIENKIEWICZA.**

Ks. Aleksander Zienkiewicz urodził się 12 sierpnia 1910 roku we wsi Lembówka na Wileńszczyźnie. Po ukończeniu studiów filozoficzno-teologicznych, w roku 1938 przyjął święcenia kapłańskie w katedrze w Pińsku. W roku 1939 jako młody kapłan został mianowany katechetą Gimnazjum Ogólnokształcącego w Nowogródku. Od razu pokochał pracę z młodzieżą i był wierny tej miłości do końca swego życia. Jednocześnie pełnił posługę kapelana u sióstr nazaretanek. Gdy okazało się, że ze względu na swą gorliwość zwrócił na siebie uwagę władz okupacyjnych i jego życie znalazło się w niebezpieczeństwie, siostry modliły się gorąco o jego ocalenie. Ofiara sióstr została przyjęta a ksiądz ocalał. Dnia 1 sierpnia 1943 roku hitlerowcy rozstrzelali 11 sióstr nazaretanek. 5 marca 2000 roku Jan Paweł II w Rzymie beatyfikował „siostry męczenniczki z Nowogródka”. Ks. Aleksander Zienkiewicz nigdy nie zapomniał tej ofiary oddając swe życie Panu Bogu. W 1946 roku młody kapłan z sercem pełnym wiary i miłości przybył na Dolny Śląsk.

W pamięci mieszkańców Wrocławia, gdzie ks. Zienkiewicz przeżył ponad połowę swego życia, ale też w Gorzowie, Sycowie i w Żaganiu, gdzie pracował jako

katecheta, kaznodzieja i spowiednik, żyje obraz człowieka świętego, zjednoczonego na modlitwie z Bogiem. Tak jak w Legnicy, Świdnicy, Kłodzku czy Wałbrzychu, gdzie głosił rekolekcje i konferencje duchowne. Księża dolnośląscy pamiętają go jako rektora i profesora Wrocławskiego Wyższego Seminarium Duchownego. W latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku znany historyk Kościoła ks. prof. Tadeusz Silnicki, oczarowany głębokim życiem duchowym ks. Rektora, jego prostolinijnością, dobrocią, rozwagą w działaniu i wielkim szacunkiem dla człowieka, miał powiedzieć: *Gdyby to ode mnie zależało, już za życia kanonizowałbym ks. Aleksandra Zienkiewicza*. Środowisko inteligencji wrocławskiej pamięta kazania ks. Prałata w Katedrze Wrocławskiej na Mszach akademickich.

Najgłębiej jednak ks. Aleksander wrósł w pamięć i serca ówczesnych studentów. Dla nich „Wujkowi” – tak się do niego zwracano – nie brakowało czasu, grosza i serca. Jako wytrawny duszpasterz, ks. Zienkiewicz budował swe więzi z młodzieżą opierając je na przyjaźni z Chrystusem. Młodzież miała dostęp do „Wujka” nie tylko w kościele, w salach wykładowych czy w mieszkaniu pod „Czwórką”. Był on organizatorem wielu pielgrzymek do miejsc świętych i człowiekiem modlitwy – do różańca zapraszał zawsze studentów. Ks. Zienkiewicz doskonale rozumiał potrzebę wyrażania radości i zabawy u młodych. Uroczystości pod „Czwórką” były pełne muzyki i śpiewu. Młodzież z tych spotkań wynosiła radość i moc wiary. „Wujek” był człowiekiem, który uczył młodych najgłębszych prawd wiary i zasad *savoir-vivre*’u. Nie zapominał o byłych studentach. Utrzymywał z nimi bogatą korespondencję, błogosławił związki małżeńskie i chrzczył dzieci. Pod koniec życia swe cierpienia ofiarowywał często w intencjach swych wychowanków. Dnia 21 listopada 1995 roku, w święto Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny, Bóg powołał ks. prałata Aleksandra Zienkiewicza do wieczności. Jego doczesne szczątki spoczęły na cmentarzu parafialnym przy ul. Bujwida we Wrocławiu.

Mimo upływu czasu kult jego świątobliwego życia rozszerza się w kraju i poza jego granicami. Jego dobre imię niosą ze sobą byli uczniowie i studenci, którzy poznali go w Centralnym Ośrodku Duszpasterstwa Akademickiego we Wrocławiu. Głoszą prawdę o pięknym życiu przepelnionym miłością Boga i troską o człowieka. Wielu z wychowanków to dziś ludzie zajmujący odpowiedzialne stanowiska publiczne. Ze wzruszeniem dzielą się oni mądrością wyniesioną z wykładów i ze spotkań z „Wujkiem”. Proszą ks. Aleksandra Zienkiewicza o pomoc i wstawiennictwo u Boga. Proszą i otrzymują. Świadectw o wspaniałej chrześcijańskiej osobowości „Wujka” i o jego zatroskaniu o człowieka – tak za życia, jak i po śmierci wciąż przybywa.

Drodzy Diecezjanie i Wierni Metropolii Wrocławskiej!

Z okazji 15. rocznicy śmierci, w 100. rocznicę urodzin planowane są uroczystości ku czci Sługi Bożego ks. Aleksandra Zienkiewicza. Spotkania będą odbywały się w dniach od 19 do 21 listopada we Wrocławiu.

W szczególny sposób **zapraszam i zachęcam wszystkich wiernych świeckich, duchownych i osoby życia konsekrowanego do wzięcia udziału w uroczystej Mszy św. w Archikatedrze Wrocławskiej w dniu 20 listopada br. o godz. 9.00. Będę ją sprawował wraz duchowieństwem Dolnego Śląska w intencji beatyfikacji Sługi Bożego Księdza Aleksandra ZIENKIEWICZA.** Po Mszy św. odbędzie się uroczysta publiczna sesja procesu beatyfikacyjnego i sympozjum poświęcone osobie Sługi Bożego.

W związku z rozpoczynającym się procesem zwracam się z prośbą o zgłaszanie świadectw dotyczących życia, prowadzonej działalności i oznak kultu Sługi Bożego. Uwagi te mogą dotyczyć opinii świętości, jak również otrzymanych łask i wysłuchanych prośb przez Jego wstawiennictwo.

Wszelkie informacje oraz ewentualne zastrzeżenia proszę kierować na adres Wrocławskiej Kurii Metropolitalnej, ul. Katedralna 13, 50-328 Wrocław. Proszę również o przesłanie ewentualnych dokumentów, listów czy wspomnień związanych z Jego życiem.

Rozpoczynające się dzieło sprawy kanonizacyjnej Sługi Bożego Księdza Aleksandra Zienkiewicza, który stał się szczególnym darem ziemi Poleskiej dla Dolnego Śląska, z serca polecam Waszej, Umiłowani Dolnoślązacy, modlitwie i trosce.

Wszystkim z serca błogosławię

+ Marian Gołębiowski
Arcybiskup Metropolita Wrocławski

Dan we Wrocławiu, w uroczystość Wszystkich Świętych,
dnia 1 listopada R.P. 2010

KURIA METROPOLITALNA WROCŁAWSKA

L.dz. 1580/2010

Z a r z ą d z e n i e

Powyższy List Księdza Arcybiskupa Metropolity należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Wrocławskiej w niedzielę 14 listopada 2010 roku.

Wrocław, 1.11.2010 r.

WIKARIUSZ GENERALNY